

Mars má dva měsíce – Dema a Phoeba, kteří kolem něj neustále obíhají. Je docela možné, že je-li kterýkoli z těchto dvou měsíců v době narození mezi Marsem a Zemí, ovlivňuje to vztah člověka k energii Marsu. Je-li blíže Zemi Demos, má člověk sklon k otevřenosti, větší impulsivnosti, odvaze, odhodlanosti a k tomu, aby naplno projevoval sílu energie Marsu. Naopak, je-li v době narození blíže měsíci Phoebos, má v sobě člověk více fobických, uzavřených a potlačených osobností. Je to však pouhá teorie a až budoucí výzkum její platnost buď potvrdí, nebo vyvrátí. Oba měsíce ale souvisejí s dominantním Já, které vládne povaze tužeb člověka. Protože oba neustále obíhají kolem planety, mohou být docela dobrým vysvětlením pro měnicí se Já, která neustále chtějí vládnout povaze přání člověka. Nicméně je třeba pamatovat, že každý měsíc je reflexí, zrcadlem. Jsou přesnou kopií nebo převrácenou zkomoleninou originálu. Přestože se tužby neustále mění, v hlubší rovině existuje tužba, která vyvěrá z duše člověka. Je nejenom stálejší, ale zajišťuje také člověku ve stále se měnících podmínkách stabilitu. Poznat tuto tužbu znamená poznat sebe.

Mars je více než jakákoli jiná planeta klíčem k vlastní identitě. Protože je vládcem Berana a prvního domu, spoluvládcem Štíra a osmého domu, hraje velkou roli v začátcích a koncích – ve vědomé a nevědomé struktuře identity. Uvědomí-li si člověk, že i když je počátkem i koncem, je stále pouze jedním člověkem (jednou entitou, která je sama se sebou v jednotě), pak začne fungovat ve své přítomnosti. Bude-li procházet životem jako kolektivní identita každého, s kým se kdy setkal, pak pro něj žádná přítomnost existovat nebude, protože bude pouze kusou sbírkou životů všech ostatních. Až ve chvíli, kdy se odvrátí od touhy měnit druhé nebo vylepšovat svět, začne žít a vymezovat pro sebe onen malý koutek vesmíru, který je jeho vlastním jedinečným prostorem. Stane tvář v tvář povaze tužeb, které vycházejí pouze z něj samého. Jakmile to udělá, dostane se do své vlastní přítomnosti s porozuměním, že to je jediná realita, v níž může doopravdy fungovat jen on sám.

Mars je poslední z vnitřních planet. Je tím, co člověk touží udělat se svým životem, svým dnem, svou hodinou a svým okamžikem. Od ráží hlavně to, co člověk dělá „tady a teď“, jeho vlastní jedinečnou identitu.

Kapitola šest

VNĚJŠÍ PLANETY A PŘÍTOMNOST

Jupiter a přítomnost

Jupiter je první z vnějších planet. Nazýváme ho planetou kolektivního vědomí, protože jako všechny vnější planety v sobě nese ideje a prožitky, které jsou více než osobní. Symbolizuje kolektivní porozumění, která pocházejí z toho, co je k dispozici v univerzální přítomnosti. Jakožto planeta rozmachu rozšiřuje vědomí člověka, což ho přivádí k poznání, že ne vždy lze vidět vyčerpávající celek porozumění. Snižuje to jeho připoutanost k tomu, co nazývá svým vlastním, a poskytuje svobodu prožívat to, co je větší než on sám. Začíná chápat, že přítomnost se děje na různých úrovních současně.

Jupiter je planetou, která vládne místům a spojuje je s vyššími myšlenkovými formami. Určitě se vám už někdy stalo, že jste byli na určitém místě, ale hlavou se vám míhaly záblesky (vymykající se očividně vaší kontrole) jiných míst. Bylo zřejmé, že jste se na těchto jiných místech ve skutečnosti nenacházeli, ale na krátký záblesk se zdálo, jako byste tam byli. Věnuje-li člověk těmto zábleskům pozornost, stává se realita těchto míst živější a přesvědčivější než fyzická realita toho, kde člověk v danou chvíli skutečně je. Práce s přítomností, která je také funkcí „tady“, přivádí člověk k poznání, že na vyšších myšlenkových úrovních může být všude tady a tady může být všude.

Víme, že lidská mysl má sklon k toulání. Ze všech znamení zvěrokruhu je to nejvíc příznačné pro Štřelce, kde je vliv Jupitera nejsilnější. Člověk je konfrontován doslova s milióny myšlenek a idejí, přičemž mnohé z nich toho mají na první pohled jen málo společného. Ve skutečnosti se shodují v jedné důležité věci – dějí se v přítomnosti. To je důvodem, proč má člověk při úvodním kontaktu s energiemi Jupitera sklon k mírnému zmatku. Člověk totiž v souvislosti s šíří toho, co zakouší, začne pocítovat svou vlastní malost, snaží se rozumět tolika věcem najednou, že pak často sotva ví, kdo je. Desetiletí nebo století najednou pocítuje jako pouhé chvíle. Celé knihy vypadají jako jediné slovo. Neexistuje jedna myšlenka, ale myšlenkové toky, které se rozbíhají současně mnoha směry. Všechny tyto změny mohou v člověku vyvolat vnitřní netrpělivost. Snaha následovat každou myšlenku však setrvává, což může člověka nepochybně dovést na hranici prožívání, které ještě dokáže jeho tělo, mysl a duše zpracovat. Je třeba stále pamatovat, že Jupiter není osobní planeta. Působí na každého jednotlivého člověka tak, že navozuje vědomí většího celku, než jaký člověk normálně vnímá. Člověk je součástí tohoto celku, ale není jeho veškerým obsahem. A uvažuje-li realisticky, nemůže si dělat naděje, že jím vůbec někdy bude.

Chcete-li porozumět působení Jupitera, vezměte si noviny a čtete. Snažte se však číst všechny články současně. Zapněte rádio. Ale namísto jedné stanice si představte, že posloucháte současně všechny kanály. Mezi tím myslte na všechny jednotlivé rady, které jste kdy dostali, na všechny otázky, které jste kdy položili. Ale tím nekončete. Pomyslete na každé místo, kde jste kdy byli, a každé místo, kam byste mohli jet v budoucnu. Myslete na každý obličej, který jste kdy viděli. Zaposlouchejte se do každého zvuku na ulici, který slyšíte. V této analogii je možno pokračovat donekonečna. Důležité je, že Jupiter je skutečně vším tím, co se děje „ted“, že tato jeho schopnost nepochybně překračuje míru, kterou je člověk schopen pohodlně v jedné chvíli zvládnout. Skrze Jupiter si je člověk vědom celého světa kolem sebe. Chce-li však zachovat vnímání sebe samého, musí reflektovat pouze na to, co ho neodděluje o něj samotného.

Jupiter je také planetou vyššího jazyka. Zatímco Merkur vládne slovům, Jupiterovým úkolem je přivést člověka k vědomí všech rozdílných jazyků, kterými se mluví (za použití stejných slov). V této souvislosti jsou důležité vedlejší významy slov, zdvojené významy, tisíce odstínů, které může jediná věta obsahovat. Množství těchto různých významů daného slova či věty způsobují, že se nám jazyk zdá být někdy nepochopitelný. Jupiter lze přirovnat k Babylónské věži. Zatímco Merkur působí na osobní myšlenkové procesy, Jupiter vládne všemu, co tato mysl prostřednictvím neosobních myšlenkových procesů poznává. Některé myšlenky lze jen stěží vyjádřit slovy. Navíc jen málo lidí má dobrý kontakt se svou vyšší myslí. A i ti, kteří ho mají, ho obvykle zakoušejí pouze v určitých chvílích. Člověk by se měl naučit mít z Jupitera co největší prospěch. Jupiter vládne božím přikázáním, zákonu, porozumění způsobu života. Má sklon odvádět nás tak daleko od všeho „světského“, že pak člověk ztrácí schopnost fungovat v každodennosti (protože tato každodennost vypadá nedůležitě). Nicméně přítomnost je dnes. Zeptejte se sami sebe, zda Jupiter váš den rozjasňuje, nebo zda vás od něj neustále odvádí. Sklon nechávat svou mysl toulat se na vzdálená místa je do značné míry následkem toho, že člověk nechává Jupitera, aby tříštil jeho přítomnost v prožitky, které se vymykají jeho skutečné realitě. Používá-li se však Jupiter s porozuměním, že „tady“ je všude, pak dokáže člověk ocenit plnost všeho, co právě nyní zakouší (bez jakéhokoliv narušování kontinuity svého plynutí).

Jupiter má jednu pozoruhodnou schopnost – dává volnost k vykrytalizování podstaty. Pro člověka to znamená možnost osvobodit se od své minulosti a prostřednictvím přítomného prožitku se nad ni povznést. Pak může začít fungovat v souladu s větším kosmickým celkem. Energie Jupitera dozajista symbolizuje uvolnění karmických pout. Mysl se již tolik nezaměřuje na ozvěny minulosti, naopak si člověk začne uvědomovat vše, co tuto minulost nahrazuje. První přirozenou tendencí je pocit, že vnější prostředí ho odvádí od sebe samého. To je pravda, ale harmonická krása a pravda, která existuje ve vnějším prostředí, člověka také odvádí od utrpení, které mu působí jeho Já. Díky tomu pak člověk může pocítovat radost ze všeho, co mu život nabízí.